KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2036/91

af 11. juli 1991

om gennemførelsesbestemmelser for den minimumspris, der skal betales producenten for visse tomater, der leveres til industrien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1943/91 (2), særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 426/86 blev der indført en producentstøtteordning for produkter, der er opregnet i bilag I, del A, og som er fremstillet af frugter og grønsager høstet i Fællesskabet; fra produktionsåret 1991/92 justeres den minimumspris, der skal betales producenterne for tomater, der er beregnet til fremstilling af tomatkoncentrat eller andre lignende produkter, ud fra tørstofindholdet i den friske tomat;

I Rådets forordning (EØF) nr. 1206/90 af 7. maj 1990 om almindelige bestemmelser for producentstøtteordningen i sektoren for forarbejdede frugter og grønsager (3), ændret ved forordning (EØF) nr. 2202/90 (4), er det fastsat, at producentstøtten for tomatflager og tomatsaft afledes af den støtte, der beregnes for tomatkoncentrater, og derfor skal den minimumspris, der skal betales producenten for disse produkter, være proportional;

i henhold til artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 426/86 skal producentdelen af tørstofindholdet i den råvare, for hvilken den minimumspris, der betales producenten, fastsættes, fastlægges; den tilpasningsprocentsats, der skal anvendes på minimumsprisen, når tørstofindholdet ligger under eller over, bør også fastlægges; ved anvendelsen af denne bestemmelse bør de tomater, der skal behandles og konserveres med skind, ligestilles med friske tomater, der skal flåes, i betragtning af fremstillingsprocessen for produkter på basis af tomater;

i første omgang bør det overlades til medlemsstaterne at fastlægge analysemetoderne for bestemmelse af tørstofindholdet i råvaren og senere bør der udarbejdes en fællesskabsmetode;

i praksis kan forarbejdningsvirksomheden først foretage analysen af tørstofindholdet ved råvarens levering; for dog at sikre producentens indsigelsesret skal medlemsstaterne i tilfælde af uenighed foretage en analyse, der er bindende for parterne;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den minimumspris, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 426/86, og som skal betales producenten for friske tomater, der anvendes til forarbejdning til:

a) tomatkoncentrat

b) tomatflager

c) tomatsaft

fastsættes for friske tomater med et tørstofindhold på mellem 4,8 % og 5,4 %. Minimumsprisen justeres når tørstofindholdet ligger under eller over det fastsatte indhold.

2. Med henblik på bestemmelse af tørstofindholdet foretager forarbejdningsvirksomheden analysen under nærværelse af producenten efter den metode, der fastlægges ifølge stk. 3.

I tilfælde af uenighed konstaterer det kontrolorgan eller den kontrolkommission, som medlemsstaten har udpeget, indholdet ved en analyse, der binder parterne.

3. De producerende medlemsstater træffer alle nødvendige foranstaltninger for bl.a. at:

— udarbejde analysemetoden

— udnævne det organ eller den kommission, der varetager kontrollen og eventuelt mægler mellem parterne

— straffe kontrahenternes manglende overholdelse af de trufne foranstaltninger.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen inden den 31. august 1991 de supplerende foranstaltninger, de har truffet med henblik på anvendelsen af nærværende forordning, og inden den 31. marts 1992 en sammenfattende kommentar til gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra begyndelsen af produktionsåret 1991/92.

(1) EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.
(2) EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 1.
(3) EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 74.
(4) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 4.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 1991.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen